

GEMENSKAP

baptistkyrkan i norrköping

årg. 38 nr 2
6 juni–
5 sept 2010

Han går vid din sida för att uppmuntra

Efter påskens tumultartade händelser går två lärjungar på vägen från Jerusalem mot byn Emmaus. De talar om allt som hänt. En främling slår följe med dem och frågar vad de samtalar om. "Du måste vara den ende som inte vet vad som har hänt i Jerusalem", säger den ene. Så berättar de allt som hänt. Då börjar han undervisa dem och förklara att allt det som skett med Jesus det är förutsagt i skrifterna.

När de nästan var framme såg främlingen ut att vilja gå vidare. Men de höll kvar honom och sa:

– Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut.

Han följde med in och stannade hos dem. När de sedan åt tillsammans tog han brödet, läste tackbönen och bröt brödet. Då kände de igen honom, men då försvann han ur deras åsyn. Då sa de till varandra:

– Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss? (Luk. 24:13–35)

Vi är nog inte alltid medvetna om Guds närvaro i våra liv. Precis som lärjungarna här inte kände igen Jesus. Ändå talar Bibeln mycket om Guds närvaro och omsorg.

"Jag ser upp emot bergen: varifrån ska jag få hjälp? Hjälpen kommer från Herren som har skapat himmel och jord ... han vakar ständigt över dina steg ... i hans skugga får du vandra, han går vid din sida" (Psaltaren 121).

När Jesus innan sin död förbereder lärjungarna på att han ska lämna dem säger han att Gud inte ska lämna dem ensamma. Han ska sända "Hjälparen" som är den helige Ande. Ordet Hjälparen heter på grekiska *parakletos*, det betyder en som går vid sidan om för att hjälpa och uppmuntra.

Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er ... Känn ingen oro och tappa inte modet" (Joh. 14:26,27).

Pastor Margaretha

Den gemensamma konferensen i Örebro under Kristi Himmelsfärdshelgen hade temat "Utmanad av Jesus och samtiden". Konferensen innehöll många gemensamma gudstjänster och seminarier. De tre samfunden hade separata förhandlingar. På Baptistsamfundets konferens diskuterades alla förslag på "samtalstorg" en förmiddag, där var och en kunde lägga fram sina åsikter och också lägga yrkanden. Detta är ett bra sätt att få många att säga sina åsikter. Den fråga som väckte mest diskussion var Missionsstyrelsens förslag angående vigselrätten. Konferensen beslutade enligt Missionsstyrelsens förslag. I korthet innebär det att varje församling har att besluta om samkönad vigsel. Vidare beslutades om en utvärdering av Baptistsamfundets vision, att kulturtolkare ska finnas med prioritet för Thailand och Kongo, och att arrangera seminariedagar om nätverksbyggande. Mer information om rambudget, Missionsstyrelsens förslag och motionerna finns i Svenska Baptistsamfundets årsbok 2010.

Jim Wallis. Foto: Hans Karlsson

Konferensen gästades av Jim Wallis, aktivist för tro och rättvisa och verksam i Washington DC, USA. Han frågade oss om människor kommer att förstå Gud

bättre av att vi går samman. Hans erfarenhet är att det i vår tid finns hunger efter två saker: andlighet och social rättvisa. Den generation som är ung nu vill att detta ska förenas. De vill att deras tro ska förändra deras liv och att deras liv ska förändra världen. Jim berättade om en församling i Boston som insett att de behöver ta ansvar för det som händer i kyrkobyggnadens närområde. När de tog ansvar för området kring kyrkan gick kriminaliteten ned med 70 % i det området.

Vi var ett flertal ombud från Norrköping som valde seminariet "Varför lyckas Tabernaklet i Göteborg och Immanuel 153 i Stockholm?" Det handlade om att nå flyttande studenter och unga vuxna. Fredrik Alm berättade att Immanuel 153 är ett projekt som utgör en fristående enhet inom Immanuelskyrkan, helt utan ekonomi- eller förvaltningsansvar. Syftet är att hitta nya uttryckssätt och former. Fokus är att nå unga vuxna, men alla är välkomna.

De började med att fundera över: Vilka är vi? Vad har vi för gåvor? Vad saknar vi? De började träffas och be på eftermiddagar kl 16. De hade bibelstudier tillsammans och varje gång firade de nattvard. Fler och fler kom till. Efter någon månad var de 90 personer och de insåg att det faktiskt var gudstjänst de firade fast de inte tänkt så från början. De har fortsatt växa och är nu ca 100 gudstjänstfirande varje söndag. Församlingen är indelad i hemgrupper för att alla ska bli sedda.

Fredrik konstaterade att unga vill få bibeln förklarad. De tycker om att engagera sig, men de vill bli tillfrågade utifrån de gåvor de har. Den traditionella föreningsverksamheten lockar inte. Projektformen fungerar bättre. Man uppmuntrar medlemmarna att vara en andlig vän i sin närmiljö.

De tror på vikten av att som kristen engagera sig i socialt arbete och finns med i arbetet på Ny Gemenskap som är ett daghärberge.

Urban Holmquist berättade att man haft en fantasikväll i Tabernaklet och drömt om vilken framtid man ville se. Församlingen hade hög medelålder och det var glest i bänkarna. De funderade över hur de önskade att det skulle se ut om fem år. De drömde om folk på läktarna, att de skulle servera soppa för människor som har det svårt och att de skulle vara så många att de behövde slå ut en vägg till grannfastigheten för att få plats. De arbetade utifrån Jim Wallis idé om att först finns tro, det ger hopp, som orsakar aktivitet, vilket ger förändring. Urban menade att bön är en nödvändig grund och att våga ta ett steg utan att veta om du kommer att få resultat. Han menade att vi hämmar varandra genom att ständigt ta hänsyn. Första halvåret var det förbjudet att fråga "Vad ska vi göra?" Istället frågade man sig "Vilka är vi?" De formade gudstjänsterna utifrån behovet hos dem som gick i gudstjänsten. Den nya formen attraherade fler och antalet gudstjänstfirande ökade. Man genomför skola i andligt ledarskap. Att vara ett andligt hem kommer före arbetslistor. Det ska vara vila att komma till kyrkan. Husgrupper är ett nav i församlingen.

Även här finns kopplingen mellan kristen tro och socialt arbete. Församlingen driver Café trappanér, ett kvällscafé för hemlösa och socialt utsatta människor. I det här arbetet samarbetar de med Göteborg Vineyard samt Räddningsmissionens, Stadsmissionens och kommunens Mobila Team för hemlösa.

Gunilla Arlinger,
Lotta Karlsson

Kompis med Jesus och varandra

Så lydte namnet på årets barnkonferens, för inte var det bara förhandlingar i Conventum, nej, för om man gick upp till ett rum som heter studion så hörde man många skratt. Om man gick in så såg man mycket bus och lek för det är ju så det ska vara på en barnkonferens. Vi hade 5-kamp där man skulle samarbeta, kompisskap framförallt skulle det vara. Vi spelade fotboll och körde twister i 5 lag. Vi hade lite lek utomhus också, mest när det regnade oturligt nog. Nästa dag så fick vi sjunga med Hanna Ekstedt, självklart sjöng vi kompisånger, och på lördagen kom den stora höjdpunkten då vi fick åka till Lek- och buslandet som är som Busfabriken här i Norrköping.

Men lekte var inte det enda vi gjorde. Vi hade också "Barnen bestämmer", den nya kyrkan enligt barnen. Första dagen kom

"Barnen bestämmer". Foto Hans Karlsson

en vimsig forskare som behövde vår hjälp med att lösa en kod där svaret var orden gemenskap, bön, lovsång, bibel och Jesus. Sedan skulle vi i dom 5 5-kampsgrupperna göra kollage om varsitt ord.

Nästa dag fick vi frågan hur vi ville ha kyrkan i framtiden. Förslag som bibelregn (med hela biblar) gokartbana och inomhus-tivoli kom upp men även genomförbara idéer som gå ut och göra goda gärningar medan man berättar om sin tro (faktiskt min idé) mm. Dagen efter det så fick vi

enhälligt beslut att sälja sin kyrka samt inleda förhandlingar om en integrering av Metodistförsamlingens verksamhet med Baptistkyrkans.

Vid vårt församlingsmöte den 25 april 2010 togs Metodistförsamlingens årsmötesbeslut upp och behandlades. Församlingen beslutade då enhälligt att inleda förhandlingar med Metodistförsamlingen om en integrering av våra verksamheter. Metodistförsamlingen kommer att vara en egen församling.

Den 11 maj 2010 samlades de båda styrelserna för att samtala om hur vi går vidare samt vilket tidsperspektiv som gäller. Metodistförsamlingens styrelse gav då en rapport om sitt läge nu.

Efter att vi listat saker som är viktiga för båda församlingarna att fortsätta att behandla sorte-

göra kollage om hur vi skulle bjuda in. Resultatet av "Barnen bestämmer" kunde man sedan se längst bak i gudstjänst lokalen. Vi hade också kompisamlingar med Magnus Sternegård och Andreas Tärnvind där vi fick träffa intressanta gäster och den gamla pastorn från Huskvarna, Pastor Harry (alla dom och även forskaren spelades av Andreas Tärnvind). Det var väldigt roligt,

spännande och givande. Vi fick bland annat veta att lovsång inte är en musikstil utan när man sjunger till Jesus att man älskar honom eller att man håller med några som sjunger att dom älskar Jesus. Ansvariga ledare för barnkonferensen var självklart Magnus Sternegård och Andreas Tärnvind men också Maja Ehilar och Johanna Lundqvist. Vi hade väldigt kul på barnkonferensen eller som en annan konferensdeltagare sa "vi hade ingen tråkkonferens".

Evelina Karlsson

Trekyrkosamtal

Under den tid Trekyrkosamtal har pågått i vår stad, har vi kommit så långt att vi tittat på våra församlingsorganisationer samt ekonomier. Det har då framkommit att Metodistförsamlingen med sin svaga ekonomi har svårt att driva sin kyrka framåt i tiden. De har närmast sig att ta ett beslut om att sälja sin kyrka. Styrelserna i våra tre kyrkor har tillsammans vid flera tillfällen samtalat kring detta. Inför Metodistförsamlingens årsmöte 2010 fick övriga två församlingar en brevförfrågan om hur respektive församling ställer sig till en ev. fortsatt förhandling om integrering av Metodistförsamlingens verksamhet. Ett positivt svar skickades från styrelsen till Metodistkyrkan.

Vid Metodistförsamlingens årsmöte den 10 april 2010 togs ett

rades de vidare i tre grupper efter våra respektive råd. Varje råd har nu en sammankallande person och medlemmar från båda församlingarna. Råden ska ha en skriftlig rapport till styrelserna färdig till den 10 september. Styrelserna behandlar sedan dessa vid sitt möte den 16 september. Första advent 2010 kan vara mål för integration av våra verksamheter. Gudstjänstplanering tillsammans med Metodistförsamlingen och Immanuelskyrkan sker i slutet av maj. Det samarbete vi redan har med Immanuelskyrkan kommer naturligtvis att fortsätta i höst. Visionsgruppen från våra tre kyrkor arbetar vidare.

Vi vill försöka genomföra det här på ett positivt sätt för oss alla.

Vi ber nu om Guds välsignelse för vårt arbete framåt.

Eva-Britt Österlund

I en av Örebro's baptistkyrkor gjorde man för en del år sedan ett intressant experiment. Det var ett inslag i en serie sammankomster, som handlade om sången och musiken i gudstjänsten. Man ville praktiskt pröva vilken betydelse den hade i sammanhanget. Alltså planerade man, och genomförde, en söndagsgudstjänst där all sång och musik helt uteslutits. Alla var efteråt överens om att det hela varit ytterst torftigt.

Detta kan ge anledning att reflektera över de musikaliska inslagen i en gudstjänst.

På uppdrag av Gemenskapsredaktionen ska jag här och i kommande nummer delge läsarna några högst personliga tankar i ämnet.

Anders Frostenson har berättat om en märklig upplevelse i samband med att han runt 1960 åter började skriva psalmtexter. Ett antal sådana hade han skapat på 30-talet, men sedan upphört med detta och ägnat sig åt annat författarskap. Vid ett tillfälle, när han satt i sin prästgårdsträdgård vid Lovö kyrka tyckte han sig plötsligt höra en röst säga: "Skriv psalmer! Läs dogmatik!" Han

tolkade detta som en uppmaning direkt från Gud.

Vad har nu dogmatik, d.v.s. troslära, med psalmtexter att göra, kan man fråga sig.

Jo, psalmer/sånger är sjunget evangelium. Många människor har vittnat om att psalmer och sånger har betytt minst lika mycket för deras tro som pastorerna predikningar.

I Kolosserbrevet 3 skriver Paulus: *Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång ...* Många av oss har nog fokuserat på den senare delen av denna uppmaning: *Psalmer, hymner och andlig sång...* Men kanske man också bör notera psalmernas och sångernas uppgift: *Lär och vägled varandra...* De har alltså en pedagogisk uppgift. Man skulle kunna tillägga, att de står i evangelisationens tjänst.

Den schweiziske musikforskaren och tonsättaren Adolf Brunner skriver i boken "Musiken i gudstjänsten" så här: "Utbredningen av protestantismen under den första hälften av 1500-talet skulle man alls inte kunna förklara utan den övertygande kraft som låg i den gemensamma församlingssången i

gudstjänsten." Man kan tillägga att de framflyttande väckelserörelserna under 1800-talet i hög grad präglades av den entusiastiska sången, som så starkt kontrasterade mot Svenska Kyrkans släpiga psalmsång.

1960-talet kom att innebära skapandet av en mängd nya andliga sånger. Så skedde bl.a. i samband med den *karismatiska väckelse*, som spred sig i alla samfund, inte minst i katolska kyrkan. Detta har sedan fortsatt intill denna dag. Här är den s.k. *lovsångsrörelsen* en särskild gren, som karaktäriseras av sina korta sånger som upprepas många gånger.

Slutligen vill jag påminna om de ungdomsväckelser, som är knutna till *Taizé* i Frankrike och *Iona* i Skottland. Båda är de präglade av den sångskatt, som skapats hos dem och som spridits över hela den kristna världen. Flera av dessa sånger finns f.ö. representerade i vår psalmbok.

Nog finns det anledning att reflektera över sångens och musikens betydelse i den kristna gudstjänsten.

Bengt Gårshjöö

Räddningsinsatser i vintertid

Omtänksamma människor finns det litet här och var. Det är ju en glädjande erfarenhet bland alla besvärliga händelser man ställs inför.

Sedan ett antal år tillbaka har församlingen nyttjat Norrköpings Tak & Trädgårdsservice för att klara istappar och takskottning. Under en av de bistra vinterdagarna ringde Patric Karlsson från nämnda firma till Sune Kidblad och sa: "Hördu, jag åkte förbi kyrkan och såg att det finns en massa istappar hängande rakt ovanför ingången till Café Vetekornet. Ska vi inte ta och ta ner dem?"

Det är ett utsatt ställe med varmluft från ventilationen som smälter snön så det bildas istappar. Bra idé, så klart, men hur tar man ner istappar 12 meter upp på kanten av ett halkigt plåttak? Ja, har man som Patric bergsklättring som hobby, tar man bara med sig sitt kunnande och kryper i klätterselen och tar dem från sidan!

En marsfredag vid tretiden ringde Vetekornet och berättade att puts börjat lossna under takfoten precis vid tornet. De oroade sig för att torgkaffegästerna nästa dag skulle skadas av nedfallande puts. Vatten hade trängt in i

putsen och kylan sprängde loss den från underlaget. Så tidigt på lördagsmorgonen blev det en liten klättertur igen för Patric. Och Sune passade på att fotografera.

Göran Strömberg

Foto: Sune Kidblad

Helgen den 26–27 mars gästades församlingen av David Åhlén och hans vänner som arrangerade en så kallad förnyelsehelg. Själv var jag bara med under fredagkvällen då David ansvarade för lovsången och hans vän Christoffer Wadensten predikade. Israel Ssekamate, pastor från Uganda, gav oss en viktig påminnelse om hur våra förfäder åkte iväg som missionärer för att undervisa afrikaner om bibelns Gud och nu har han kommit för att undervisa och påminna oss om vad det handlar om. Det var en härligt lugn afton då jag fick tid att stilla mig och njuta av att sitta i kyrkbänken och sjunga med i sångerna. Christoffer berättade om sin väg till kristen tro. Jag pratade med Karin Nilsson och Samuel Östersjö angående förnyelsehelgen och vad som ägde rum på lördagen.

Samuel, hur kom det sig att förnyelsehelgen anordnades?

För att få förnyelse. Vi har hela tiden samma Gud men det går att möta honom på olika sätt. Ofta så har vi kanske ett färdigt program vi följer i kyrkan, men denna helg hade vi inga färdiga program-punkter utan det var öppet. Tanken var att det skulle bli en helg med fokus på Gud och inte formerna och programpunkterna. Lovsång och tillbedjan på ett avslappnat sätt.

Vad hände på lördagen?

Dagen innehöll två seminarier, dels på förmiddagen och sedan på eftermiddagen. Micke Jåfs höll i det första där han delade erfarenheter kring att höra Guds röst. Han menade att vi inte behöver göra så stor grej av det. Det behöver inte vara en stor profet som talar, utan vi kan dela bilder och tankar, som vi sedan får pröva. Det handlar om att vi är öppna för att Gud kan och vill tala till oss.

Därefter fick vi praktisera det. Vi fick be för varandra och att Gud skulle tala till oss angående

personen vi bad för. Vi fick uppmuntra varandra till att våga dela med oss av det Gud försökte säga.

Det andra seminariet handlade om förbön på gatan med Petter och Helene Sundqvist. Vi gick därefter ut på gatan för "outreach", bjöd på kaffe, pratade med folk och erbjöd förbön. Några fick vi be för. Andra tyckte det var bra att vi fanns där, gjorde saker ideellt och ville hjälpa andra i detta hårda samhälle. Det kändes viktigt att kyrkan fick ett ansikte utåt. Viktigt att se att det inte är så farligt att möta människor utanför kyrkan. I vår kyrka som ligger centralt finns det mycket vi skulle kunna göra.

På kvällen hade Andreaz Hedén undervisning om den helige Ande. Det blev en kväll med mycket bön och lovsång. Mycket tid för förbön.

Vad betydde mest för dig under den här helgen?

Israel F Ssekamate med David Åhlén.

Helene och Petter Sundqvist.

Nytändning. Det som betydde mest var att få så mycket förbön. När de bad för mig bad de om exakt rätt saker som jag behövde förbön för trots att jag inte sagt något till dem. Gud var närvarande. Tonårsgudstjänsten dagen efter hade en ny atmosfär och många blev berörda.

Hur upplevde du förnyelsehelgen, Karin?

Som en känslomässig bergochdalbana. Jag hade flera tillfällen att både gråta och skratta ensam och tillsammans med andra. I förväg visste jag inte riktigt vad jag väntade mig av helgen. Den enda person som jag hört förut var David Åhlén som tidigare varit hos oss för att sjunga och spela. Det var intressant att finnas med under hela helgen även om det innebar att jag sov alldeles för få timmar. Undervisningspassen, lovsångerna och de många tillfällena att få förbön var upplyftande.

Jag är både tacksam och sorgsen över att det var så få som kom och var med på samlingarna. Sorgsen över att inte fler tog del av det som erbjöds och över vad de gick miste om. Tacksam för att det innebar att jag kunde få och vågade ta den tid jag behövde i samtal och bön utan att känna stress för att andra väntade på sin tur.

Vad uppskattade du i den?

Jag upplevde att det fanns en atmosfär av äkthet, öppenhet, respekt, och acceptans för varandras olikheter, behov och erfarenheter på många plan. Alla gjorde inte allt, men alla var viktiga och sedda. Jag önskar att det var så oftare, gärna alltid.

Det jag uppskattade allra mest och bär med mig, var ett långt samtal med en i teamet som bad både för mig och tillsammans med mig.

Tack så mycket för att ni delade detta med oss, det lät som en väldigt härlig och givande helg!

Anna Rudén

JUNI		18 sön		11.00		Gudstjänst i Metodistkyrkan Predikan: Ingvar Almrot	
6	sön	11.00	Nattvardsgudstjänst Predikan: Christer Johansson Sång: Lillemor Appelvang				
13	sön	11.00	Gudstjänst på Capella Ecumenica Predikan: Margaretha Rudén Sång: Baptistkyrkans kör				
		11.00	Gudstjänst i Immanuelskyrkan Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson				
20	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson				
24	tor	18.00	Sång: Kyrkkaffeutfärd till Fam Strömberg Vi klär midsommarstången				
25	fre	17.00	Midsommarfirande på Väsby sommarhem Midsommarstången reses Dans kring midsommarstången Lövskrindefärd för barn och vuxna Tillsammansstimme Kaffeservering under hela kvällen				
27	sön	11.00	Gudstjänst i Metodistkyrkan Predikan: Margaretha Rudén				
JULI		11.00	Nattvardsgudstjänst i Immanuelskyrkan Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson				
4	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Johan Svärd Sång: Anna Rudén Kyrkkaffeutfärd till Fam Skogwik, Lilla Mariehof				
11	sön	11.00					
		11.00	Gudstjänst Predikan: Christer Johansson Sång: Lena och Per Rikardson				
		11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Kvartetten Appelvang-Skogwik				
SEPTEMBER		11.00	Nattvardsgudstjänst Predikan: Margaretha Rudén				
5	sön	11.00	Samlingsgudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Baptistkyrkans kör Kyrkkaffe Löfleslandet				
8	sön	11.00	Nattvardsgudstjänst i Metodistkyrkan Predikan: Margaretha Rudén				
15	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Lena och Per Rikardson				
21	lör	10-14	Augustifest i Café Vetekornet				
22	sön	11.00	Gudstjänst Predikan: Margaretha Rudén Sång: Kvartetten Appelvang-Skogwik				

Det är inte ofta man kommer på kalas där ett försäkringsbolag står som värd, men den 20 maj hände det.

Det var Länsförsäkringar, genom skadereglerare Håkan Johansson, som bjöd in till en liten fest på Café Vetekornet som tack för ett gott saneringsjobb av OCAB och frivilliga efter branden i Världsbutiken i januari.

Vi var 36 gäster som fick lyssna till lite siffror och se en del bilder mellan smörgåstårtan och kakan. Ungefär 1200 m² på fyra plan har tvättats, torkats, plockats bort, rivits, bytts ut, byggts upp, målats

eller på annat sätt åtgärdats. Kostnaden uppgår till 2 miljoner för församlingens del; då är Världsbutiken inte medräknad.

Ersättningen till församlingens för den ideella insatsen på 330 timmar, tillsammans med hyresersättning och ersättning för förstörda inventarier uppgår till 100 000 kr. "Det går i stort sett jämnt ut", berättar Claes Jönsson, "med tanke på självrisk och andra kostnader".

Det är inte ovanligt med en så stor egeninsats, fick vi veta, men vanligtvis är det då ordinarie personal som sanerar i stället för

att arbeta med sina vanliga arbetsuppgifter. Vi fick också veta att det var vid trinettköket i Världsbutiken som branden började. Trinetter, med sina utstickande knappar, och kaffe-bryggare är notoriska brandrisker, berättade Håkan Johansson. 'Alla trinettvred är borttagna', hördes en röst.

Vad är då den kvardröjande känslan efter saneringsarbetet? Att samarbetet har fungerat så bra. Att ingenting varit omöjligt eller besvärligt. Det är en skön erfarenhet.

Göran Strömberg

Håkan Johansson berättar till OCAB:s bilder. Foto: Elisabeth Strömberg

Norrköpings Baptistförsamling

Baptistkyrkan, S:t Persgatan 113
602 33 Norrköping
Pg: Församlingskassan 57 71 25-8
Bg: Församlingskassan 841-4377
Bank: Församlingskassan 6591-161 094 562
Tel: 011-12 08 46 **Fax:** 011-19 96 56
E-post: baptist.norrkoping@crossnet.se
Hemsida: www.crossnet.se/baptist/norrkoping

Caféföreståndare

Åsa Disefjord
Tel. Café 13 58 32
www.vetekornet.se

Övriga telefonnummer

Café, kök, kyrktorg och musikrum 011-13 58 32

Expeditionen är öppen
tis-tors 8.30-9.30, 10.00-11.30
Besöksingång från gården. Om vi inte svarar under denna tid, tala in ett meddelande, så ringer vi upp så fort vi kan.

Pastor

Margaretha Rudén
Tel. exp: 011-12 06 30
Mob: 070-222 22 88

Barn- och ungdomsledare

Samuel Östersjö
Tel. ungdomsexp: 011-12 23 67
samuel@ostersjo.com

Exp. sekreterare

Siw Johannesson
Tel. exp: 011-12 08 46

Gemenskap

Redaktionskommitté:
Gunilla Arlinger,
Lotta Karlsson,
Siân Petersson,
Elisabeth Strömberg,
Göran Strömberg.
Ansvarig utgivare:
Claes Jönsson

Manusstopp

nästa nr:

19 aug